

ע"פ 3936/22 - מדינת ישראל נגד יואב בשמיץ

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורם פליליים

ע"פ 3936/22

לפני:
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנאר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המעוררת: מדינת ישראל

נגז

המשיב: יואב בשמיץ

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה
(השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלובום) מיום
27.4.2022 בתפ"ח 26645-01-21

תאריך הושיבה: כ"ה בתשרי התשפ"ג (20.10.2022)

בשם המעררת: עו"ד עמרי כהן; עו"ד יעל ויסהוף

בשם המשיב: עו"ד רונן אייר; עו"ד אביב חדד

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק דין

עמוד 1

לפנינו ערעור המדינה על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' ליפשיץ, ג' ציגלר ו-ש' מנדלובם) מיום 27.4.2022 בתפ"ח 26645-01-21 בו הושטו על הנאשם 11 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים.

הרקע לערעור

1. הנאשם הורשע ביום 13.9.2021 על פי הודהתו, בעשרה אישומים בגין ריבוי עבירות של אינוס בנסיבות חמורות לפי סעיף 345(א)(1) בצוות עשייף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); וריבוי עבירות של מעשים מגנים בנסיבות חמורות לפי סעיף 345(ב) בצוות עשייפים 345(א)(1) ו-345(ב)(1) לחוק.
2. כתוב האישום המתוון (לאחר הוספה אישום בעניינה של קטינה נוספת) מגולל מסכת עובדתית חמורה ומרובת אירועים, בהם ביצע הנאשם שורה של עבירות מין בתשע קטינות שהיו כבנות 6 שנים, בעת התנדבותו לשנת שירות בכיתה א' בבית ספר יסודי. באישומים 1, 3, 6, ו-8 המיחסים ל הנאשם עבירות של אינוס בנסיבות חמורות, נאמר כי הנאשם הניס את ידו למכנסהן של כל אחת מהקטינות מתחת לתחחותים והודיע את אצבעותיו לאיבר מין. באישומים 2, 5, 7, 9 ו-10 פורטו מצבים שבהם הנאשם הניס את ידו מתחת לתחותני הקטינות ונגע באיבר מין, ומצבים שבהם ליטף אותו, לעיתם מעל הבגדים ולעתים מתחת לבגדים באיזורי גוף שונים. מעשים אלו אף בוצעו בכיתה בעת הלימודים. אישום 4 מיחס ל הנאשם ביצוע עבירות מין בשתי קטינות מחוץ לשטח הכיתה, כאשר הוא התלווה אליהן כשיצאו מהכיתה לשירותים, נצמד לכל אחת מהן מאחור בעת שסייע להן כביכול לשטופ ידים, הצמיד את איבר מין לישבן וחיך אותו בהן.
3. ביום 13.9.2021 הודה כאמור הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוון והורשע. בהערכת מסוכנות שנערכה לו נמצא כי רמת המסוכנות המינית שלו מוגדרת כבונית-גבואה. כמו כן, בתסוקיר שירות המבחן מיום 1.3.2022 בעיר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצת שיקומית בעניינו והמליץ על הטלת עונש מאסר בפועל. צוין כי הנאשם מתקשה לחת אחורי על מעשיו, עסק בעצמו ובמחירים שהוא משלם, אינם מבטא אמפתיה כלפי המתלוונות ואינו מכיר בנזקים שגרם להן.

4. בעניין של שמונה מתוך תשע קטינות הוגש תסוקיר נפגעות עבירה מהם עולה כי להן ולמשמעותיהן נגרמו נזקים ופגיעה שונות. חלק מהקטינות סובלות מחשבות חודרניות. חלקן החלו לסבול מתחושים מוגברות של פחד, חשש ואובדן אמון באנשים זרים. מרבית המשפחה תיארו פגיעה נרחבת במשפחה עצמה. הודהש כי בשלב זה טרם ניתן לאמוד את מלא הנזקים שנגרמו לקטינות וכי השלכות הפגיעה עשוות לבוא לידי ביטוי במלואם בהמשך.

גזר דין של בית המשפט המחוזי

5. ביום 27.4.2022 גזר בית המשפט את דין של הנאשם. בית המשפט סקר בהרחבה את תסוקרי נפגעות העבירה בציינו כי מההתמונה הכלולת עולה כי הקטינות הושפכו קשות מהairoוים אשר הותירו בהן את חותםם. הן סובלות משינויים התנהגותיים בבית הספר ובבית והשפעת המעשים שלילכה גם על מעגלים משפחתיים שונים ובעלת השכלות כלכליות. בית המשפט סקר גם את הערכת המסוכנות ותקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם. צוין כי מטעם המערכתת העידו חלק מהוורי הקטינות, אשר התייחסו למהפר שחל בהםם מאז שנודע להם על הפגיעה המינית

בבונותיהן, ומטעם המשיב העידה אמו אשר פנתה בפניה ישירה להורי הקטינות בהתנצלות והבעת צער על מעשי בנה, וביקשה את סליחתם.

6. צוין בגזר הדין כי המערערת עתרה לקביעת מתחם עונשה הולם לכל אישום בנפרד, תוך הבחנה בין סוג העבירות. באישומים שעוניים ריבוי מעשי אינוס הוצע מתחם של 10-15 שנות מאסר; באישומים של עבירה אונס אחת הוצע מתחם עונשה של 6-10 שנות מאסר; באישומים של ריבוי מעשים מגונים הוצע מתחם של 4-6 שנות מאסר; ובאיםים של מעשה מגונה אחד הוצע מתחם של 2.5-5 שנות מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הנקי של המשיב ובהודאותו בכתב האישום המתוקן, תוך לקיחת בחשבון שמדובר היה בהזדהה "שטחית" בלבד שעה שהמשיב לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הוצע להטיל עליו עונש כולל של 20 עד 25 שנות מאסר, תוך מיקום העונש באמצעות מתחם העונשה, בנוסף להטלת עונשים נוספים. מנגד, בא-כוח המשיב עתר לקבעת מתחם עונשה של 8-12 חודשים מרבית האישומים, ולמתחם של 8-18 חודשים לגבי המעשים החמורים יותר, תוך מתן דגש לשיקולים העומדים לצדקת המשיב, بينماם גילו הצער, היוטו ללא עבר פלילי והעובדה שביצעו את המעשים במשך תקופה קצרה.

7. בהידרשו למתחם העונש ההולם, קבע בית המשפט תחילה כי קיימת הצדקה להפריד בין העבירות שבוצעו ולראות בכל מעשה שבוצע בכל אחת מהקטינות כאירוע העומד בפני עצמו לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בית המשפט עמד גם על חומרת העבירות בציינו כי מדובר במסכת ארוכה של מעשים קשים וחמורים המעוררים שאט נפש וסלידה, כאשר המשיב ניצל את תפוקדו וסמכוונו, את פערי הגיל ביןון בין הקטינות, את יכולתו לשלוט עלייהן ואת חוסר האונים שלהן. בית המשפט עמד על מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים בקבועו כי מדובר בפגיעה ממשמעותית וכבדה. המשיב פגע באוטונומיה של הקטינות על גופו, בפרטיוון, ברצונו החופשי שלhn, בזכותו לכבוד ולשמירה על שלמות גוף ונפשו ובטיחון האישי. כמו כן, נוכח גילן הצער, המשיב גם פגע בזכותו להתיפתחות ולהתגברות תקינה. מדובר בפגיעה של ממש באמון הבסיסי שרכשו הקטינות לפני סמכות חינוכית האחראית עליהם. על כך יש להוסיף את הנזק שנגרם לתא המשפחת של הקטינות אשר נאלצו וייאלו להתמודד עם השכלות הפגיעה. זאת כאשר לא מדובר באירוע חד-פעמי כי אם במסכת של מעשים שבוצעו כלפי 9 קטינות בנפרד, במועדים שונים ובמשך תקופה של כשלושה שבועות, לאחר תכנון ובערמומיות.

8. בית המשפט הדגיש את מדיניות העונשה המחייבת שאומצה בפסקה בעניינים מן שפגעו בקטינים, מדיניות המשקפת את סlidת החבורה מהתנהגות זו ואת הצורך להרטיע עבריים פוטנציאליים. לאחר סקירת הפסקה הנוגגת ובשים לב לעונש המזרעקי הקבוע לצד העבירות בהן הורשע המשיב, קבע בית המשפט מתחם עונש של 5-9 שנות מאסר בפועל לריבוי מעשי האינוס; מתחם עונש של 4-6 שנות מאסר בפועל למעשה אינוס אחד; מתחם של 3-5 שנות מאסר בפועל לריבוי מעשים מגונים; ומתחם של 17-36 חודשים מאסר בפועל למעשה מגונה אחד.

9. בקבעת העונש הכלול נלקחו בחשבון כשיוקלים ממשמעותיים לפחות הודהו של המשיב במעשיו, הודהה אשר חסכה עוגמת נשמה מהקטינות ובני משפחותיהן וחסכה זמן שיפוטי רב; גילן הצער; היעדר עבר פלילי; אורח החיים הנורמטיבי שניהל עד למעצרו; הפגיעה שנגרמה למשפחתו; החרטה שהביע ונთנים נוספים מהתקسير. מайдך גיסא, ניתן משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן על פי המשיב אינו מגללה אמפתיה כלפי הקטינות ומרוכז בעצמו כאשר הוטל ספק האם מאחוריו רצונו להשתלב בתהיליך טיפול עומד רצון; לסיכון הנשקי ממנו לביצוע עבירות דומות בעתיד לפי הערכת המסוכנות ותקсер שירות המבחן; ולהמלצתו של שירות המבחן לנ��וט בעונשה מוחשית. נוכח אופיים הכלול של המעשים שבוצעו במקום אחד, ברצף ובנסיבות זמניות, בשיטה ובנסיבות דומות, נמצא כי יש לגזר עונש כולל בגין צירוף האירועים. לבסוף הושטו על המשיב 11 שנות מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירה

מן מסוג פשוט, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו; 6 חודשים מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירה מין מסווג עונן לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו; ופייצויים לנפגעות העבירה בסכומים שונים הנעים בין 15,000 ש"ח ל-50,000 ש"ח לכל נפגעת.

תמצית טענות הצדדים בערעור

10. לטענת המערערת, יש להחמיר באופן ממשמעות את עונש המאסר שנגזר על הנאשם. בית המשפט לא נתן משקל הולם לחומרתם המופלתת של המעשים בשם לב לריבוי הקורבות, תשע ולדות כבנות 6 שנים, ולזקנים המשמעותיים שגרמו מעשייה להן, למשפחותיהן ואף לתחשות הביטחון של הציבור בכללותו. נתונים אלה אינם באים בהלימה עם העונש שהושת עליו. לא רק שפגיעתן של עבירות מין בילדים צעירים היא ידועה ואינה טעונה הוכחה, אלא שלעובדה זו מצטרפים במקרה זה תスキירו נפגעות העבירה המלמדים על תמנונת נזק רחבה ביותר לקטינות ולמשפחותיהם. עוד נטען כי קביעה עונש של 11 שנות מאסר בפועל בגין פגעה מינית בתשע ולדות בנות 6 שנים, אינה משקפת את ההכרה בכך שככל נפגעת היא עולם בפני עצמה ולכל אחת וגרכו נזקים שילו אותה בהמשך חייה. בנוסף לפגעה הקשה שגרם הנאשם לבתונות ולמשפחותיהם, מעשייה פגעה קשה בסדר הציבור ובתחשות הביטחון של הציבור בכללותו, לאור הציפייה הסבירה שילדים הינם מוגנים במוסד החינוכי שבו הם לומדים.

11. בנוסף על האמור, גם לא ניתן משקל מספק למסוכנותו של הנאשם הנלמדת בראש ובראשונה מהמעשים עצם - עבירות מן חמורות ביותר שאת חלקן הגדול ביצע בנוכחות שעורות עדים, תוך כדי ניצול מעמדו כדמות חינוכית, ניצול פער הגילאים וניצול גילן הצעיר במיוחד של הקטינות. המסוכנות הרבה הנשקפת מ矧ה נלמדת גם מהערכת המסוכנות ומטסKir שירות המבחן שנערך בעניינו. בית המשפט שגה בכך שלא ניתן משקל מספק לצורך להגן על הציבור מפני ולהרחקו לתקופה ארוכה ביותר שתמנע פגעה בקורבנות נוספים. כמו כן הודגש כי הנאשם טרם שלים את הפizio שנפסק לנפגעות העבירה, דבר המחזק את המסקנה כי הוא טרם הפנים את חומרת מעשייו.

12. מנגד טען בא-כוח הנאשם בדיזון לפניו כי בית המשפט המחווי ללח בחשבונו את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין בהתייחס לנסיבות המקירה הספרטני בגזרת העונש, אשר לא ניתן לומר כי הוא אכן חמור. טענת המערערת כי בית המשפט המחווי לא ללח בחשבונו את הפגיעה בכל אחת מנגגות העבירה אינה יכולה להישמע. כמו כן אין מקום להשוות את נסיבות מקירה זה למקרים אחרים שבהם הנאשם פגע בקורבנותיו במשך תקופה ארוכה. יתר על כן, בקביעת מתחם העונש ההולם המתאים לכל אישום, בית המשפט נתן משקל נכבד למגמת החומרה בפסיקה לגבי עבירות דומות, כאשר המתחמים אף נקבעו באופן מחייב. בסופו של יומ נלקח בחשבונו מכלול נסיבות המקירה, ובכלל זה הידר עבר פלילי של הנאשם, גילו הצעיר והתקופה הקצרה שבה אירעו המעשים. הנאשם אף היה נכון לקבל טיפול לכל אורך הדרכו ונפלו טעויות בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניין זה.

דין והכרעה

13. לאחר עיון בגזר דיןו של בית המשפט המחווי ושמיעת טענות הצדדים בדין שהתקיימו לפניו, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להתකבל.

14. אכן, אין ערכאת הערעור נהגת להתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדינונית אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה של ממש מדיניות הענישה הנוגעת במקרים דומים, או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ע"פ עמוד 4

22/2090 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (29.5.2022); ע"פ 7209 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (18.5.2022)). עניינו של הנאשם נמנה עם אותם مجرמים בהם נדרשת התערבותתו. זאת, שכן העונש שנגזר עליו אינו מבטא כראוי את חומרת מעשיו, את מספר הקטינות שבהן פגע ואת עצמת הנזקים שנגרמו להן.

15. לא פעם ולא פעמיים עמד בית משפט זה על החומרה הטמונה בעבירות מין בכלל, ובעבירות מין בקטינים בפרט, המתאפיינות בניצול תמיינות וחולשתו של הקטן לסייע יצירוי של הפוגע (ראו למשל: ע"פ 4731/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.10.2019); ע"פ 2538/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.11.2019); ע"פ 966/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (29.1.2020)). בהתאם לכך נקבע כי מדיניות הענישה בעבירות מין צריכה להיות מחמירה ולבטא לא רק את האינטנס הציבורי בהרבעתם של עבריני מין פוטנציאליים, אלא גם את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לגופם ונפשם של נגעי עבירות אלו. זאת כאשר הפגיעה בנפשו של קטן, בשלב שבו טרם התגבשה אישיותו באופן מלא, מותירה בו פעים רבים צלקות عمוקות ומתמשכות אשר ילו אותו שנים ארוכות (ע"פ 4124/21 מדינת ישראל נ' רימוני, פסקה 11 (1.6.2022); ע"פ 7046/21 דרימן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (27.2.2022); ע"פ 2749/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (18.8.2021)).

16. בעניינו, בית המשפט גזר על הנאשם 11 שנות מאסר בפועל, לאחר שנתן דעתו, לצד חומרת המעשים, לנסיבות אישיות שונות של הנאשם ובهن עברו הפלילי, גילו הצעיר, הנזק שנגרם למשפחתו כמו גם לעובדה שהודה בשלב מוקדם בעבודות כתב האישום המתוקן. אכן, יש מקום ליתן משקל לנרטונים אלו, אולם סבורני כי באיזון הראו' בנסיבות המקירה לא ניתן משקל מספק לעקרון הילמה, בשים לב לחומרת המעשים, למספר האירועים והקורבנות שספגו את מעשי הנאשם, ולמעגלי הפגיעה הרבים שנוצרו כתוצאה מכך - בקרבת משפחותיהם של נגעות העבירה.

17. יודגש, לבית המשפט אכן נתן שיקול דעת רחב בקביעת עונש בגין מספר אירועים, אולם בעשותו כן עליו להකפיד על קיומה של ההוראה הקבועה בסעיף 40(ג) לחוק המורה כי בגין עונש בכגן דא, על בית המשפט להתחשב בין היתר "במספר העבירות, בתדרותן ובזיקה ביניהן", ולשמור על "יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - בין תקופת המאסר שעלה הנאשם לשאת" (וראו: ע"פ 13/2626 אל צופי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (6.1.2015)). שמעות הדבר, כי על בית המשפט לשמור על עיקנון הילמה כבעל מעמד בכורה בין שיקולי הענישה, גם כאשר מדובר בעבירה כוללת בגין אירועים שונים (ע"פ 519/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (5.2.2019)).

18. יתר על כן, בפסקת בית משפט זה הובהר כי במלאת גזירת הדין בגין ביצוע עבירות מין בקטינים, יש ליתן את משקל הבכורה לשיקולי הגמול וההרעתה, ולהעדיף על פני נסיבותו האישיות של הנאשם (ע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (19.11.2012); ע"פ 4583/13 פלוני, פסקה 60 (21.9.2015); ע"פ 82/20 מединת ישראל נ' איזק, פסקה 11 (19.2.2020)). כמו כן, יש לחדד באשר לשיקול שעוניינו ביצוע המעשים בתקופה קצרה יחסית, אשר בא-כוח הנאשם ביקש ליתן לו משקל משמעותי, כי לדעתו אין מדובר כלל בנתון אשר ניתן לזמן ולטובת הנאשם. מעשו של הנאשם בוצעו ללא הפרעה ביום שבham הוא התנדב בכיתה א' בבית הספר. המעשים הפסיקו רק בשל כך שאחת הקטינות אותה הוא תקף אזורה אומץ וסיפרה למורה על אודות מה שהמשפט עולל לה. לא היה זה אפוא הנאשם אשר חדל ביוזמתו ממעשיו.

19. יובהר, הנאשם פגע בקטינות כבנות שש שנים, אשר עשו את צעדיהן הראשונים כתלמידות כיתה א' בבית

ספר, כשהוא מנצל את תמיונות הרבה, את חוסר האונים שבו אין הינו נתנות, את הפגיעה המאפיינית ילדות צעירות אשר רק החלו תהלייר הסתגלות ראשוני למסגרת חינוכית חדשה ולא מוכרת, ואת האמון שהן והוריה נתנו במשיב בעצם היוטו נמנה על הוצאות החינוכי. המשיב אף הגדיל לעשות וארת מרבית מעשייו ביצע בנסיבות הקרובות של יתר תלמידי היכתה והוצאות חינוכי שנמצא ביכולתה. התעוזה הכרוכה בביצוע מעשיים כגון דא, בכיתה לומדים, כשהוא תוקף קטינה אחר קטינה בתוך מוסד חינוכי שהורים שלחיהם אליו את ילדיהם מתוך הנחה כי הם יהיו מוגנים ושמורים בתוכו, ראויה לסלידה וגינוי ומהיבת הרתעה ברמה גבוהה ביותר.

20. לא לモותר לציין כי הערכת המסוכנות שהוגשה בעניינו של המשיב העrica את מידת מסוכנו כבינויית-גבואה ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, לציין כי קיימת רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד וכי המשיב מתנסה לחתת אחירות מלאה על מעשייו.指出 כי גם תסוקיר מעודכן שהוגש לפנינו, מיום 6.10.2022, אינו משנה מסקנה זו. לא מצאתם ממש בטענות בא-כח המשיב בדבר "טעויות" שנפלו בהערכת שירות המבחן, מה גם שփי טענה המערערת, במידה רבה של צדק, אם היה המשיב חפץ בקבלת אחירות מלאה על אשר עולל לקטינות, ניתן היה לשער כי היה מודרך לשלם את הפיצוי שהושת עליו. אלא שהמשיב נמנע מלעשות כן וגם בכך יש כדי לחזק את מסקנת שירות המבחן בעניינו, נגדה יצא חזץ.

21. על כך יש להוסיף את סבלן הרב של נפגעות העבירה ומשפחותיהן, אשר מפארת כבודן אין מקום להאריך דברים על אודוטו. די לנכין כי מקרית תסוקרי נפגעות העבירה (בעניין של שמונה מתר תשע הנפגעות) ושמיעת חלק מהורי הנפגעות בדיון שלפנינו, ניכר כי נפגעות העבירה ובני משפחתיהן עברו טלתה קשה, טראומטית וכואבת שהשלכותיה מהדחות למשורי חייהם ברבדים שונים והן צפויות להדוח גם בהמשך חייהם. בצדק אפוא טענה המערערת כי העונש שנקבע למכלול האירועים, אינם משקף Dio גם לא את חומרת הנזקים שגרמו מעשיו של המשיב.

22. סופו של יום, מכלול הנטיות המכחים שפורטו לעיל מחיב גזירת עונש חמור במידה משמעותית מזה שנגזר עליו על ידי בית המשפט המחויז. חרף זאת, בשים לב לכל עלי פיו אין ערכת הערעור מצהה את הדיון עם נאשם, יצא לחברי לקל את הערעור ולהעמיד את עונש המאסר בפועל שיוות על המשיב על 15 שנים, חלף 11 שנים שנגזרו עליו בבית המשפט המחויז, בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי גזר הדין יותרו על כנמו.

ש | פ | ט

השופט י. וילנרט

אני מסכימה לחוות-דעתו של חבריו, השופט ד' מינץ.

עבירות בגין כל, לא שכן כלפי קטינים, פוערות פצעים עמוקים בנפשם של הנפגעים, ואחריתם מי ישורנה. כפי שציינתי באחת הפרשות בהקשר הנדון:

"עבירות אלה חודרות לנימי הנפש, גורמות לתחשוה קשה של אובדן שליטה ופגיעה בכבוד ובאותונומיה, הופכות על פי

את עולמו של הקורבן ועלותם לגורם רחוב לתופעות נפשיות וגוףניות, המצריכות תהליכי שיקום מורכבים. הדברים נוכנים ביותר שכן קורבן העבירה הוא קטן, שטרם השלים את התפתחותו הגוףנית, הנפשית וה_socלית. או אז הפגיעה עלולה להיות חמורה במיוחד ולהעמיד בסיכון את סיכויו לגדול להיות אדםשלם ומאושר" (ע"פ 8153/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 45 (20.10.2020).

אין צורך להזכיר מילים על כך שהפגיעה עמוקה עוד יותר, שעה שמבצע המעשים הנפשיים הוא אדם שהנפגע הקטין ראה בו דמות חיובית ונתן לו את אמונו, וביתר שאת - כאשר הפוגע אחראי על הקטין הנפגע, כבעניינו. לא במקרה אףואחזר בית משפט זה, חזר והדגש, כי יש להחמיר בענישה על עבירות כגון דא.

מעשו של הנאשם, אשר בוצעו תוך ניצול מחפיר של האמון שרכשו לו הנפגעות הקטינות, חריגים בחומרתם, ודלה השפה מلتאר את השלכותיהם הרסניות על עולמן של נפגעות העבירה - תשע קטינות בcit'א, תשע נפשות רכות ותמיונות, תשעה עולמות שאך החלו וכבר נפגעו מהקשה.

הורי הנפגעות עתרו לפנינו בעין דמיון ובלב שבור למצוי הדין עם הנאשם. כולכם נשמעו. אנו תקווה כי סיום ההליך המשפטי וגזרת דין של המערער, יסייעו, במידת-מה, בשיקוםocab הנפגעות ובני משפחותיהן, ויהוו עבורם תחילת של דרך חדשה שתוביל לשיקום ולצמיחה.

שפט

השופט ע' גראוסקופף:

אני מסכימן להחות דעתו של חברי השופט דוד מינץ ומצטרף לדבריה הנכוונים של חברות השופטת יעל וילנרט.

שפט

הוחלט כאמור בפסק דיןו של השופט ד' מינץ.

ניתן היום, י"ז בחשוון התשפ"ג (10.11.2022).

שפט

שפט

שפט